

е покланяемъ на небето, и на земата, и сѧ прославлява, иска изрядно да сѧ прославлява въ едно опредѣленно време, сирѣчь въ единъ опредѣленъ день, и той день е праздниктъ. Отъ това, какъ-то черквата е едно мѣсто посвѣтено само на Бога, въ което не можемъ да правимъ друго, освенъ да сѧ покланямы, и да сѧджимъ Богъ, и да извършваме таинствата, и да пѣемъ свѣщенныты послѣдованіа; тѣй и праздниктъ е едно време посвѣтено само на Бога, въ което не можемъ да правимъ нищо друго, освенъ да прославяваме Бога съ сичкыты внѣшны образы на едно истинно къмъ Него благоговѣніе.

На тѣй отгорѣ е основана третата заповѣдь, и написана, въ която Богъ говори тѣй: „Зрѣте, ѧ сохранѣте сѣбѣвѣты моѧ ѣкъ ѡныѧ свѣты сѣтъ Гѡсподъ, ѡсквернѣвый сѣбѣвѣтъ: смѣртію ѡмретъ: всѧкъ ѧже сотворѣтъ въ нѡ дѣло потребѣтъ дѡшѡ тѡ ѡ среды людѣй своѣхъ. Шестъ днѣй да сотворѣши дѣла, ѡ въ дѣнь седмѣй сѣбѣвѣта, покѡй свѣтъ Гѡсподъ: ѣкъ въ шестѣ днѣхъ сотворѣ Господъ нѣво ѧ зѣмлю, въ дѣнь же седмѣй престѡ ѧ почѣ.“(1) Кое-то ще каже тѣй: гледайте да пазите сѣбѣвѣтыты, то-есть, празднициты: който гы не пазѣ, нъ върши нѣкоѡ работа, него ще го предамъ на смѣрть, ще истрѣвѣѡ дѡшѡта мѡ;“ Ето! шесть дена отъ седмицата ви давамъ, за да работите, а седмѣа день искамъ за мене си, и заповѣдамъ да вѣде почивка. Моисей прилага причината на това, когато отъ Божѣа страна завѣщавалъ тыѧ законы, защото говори, че и Богъ шесть дена работилъ, и направилъ Свѣтътъ, а седмѣа за-държалъ като почивка, и престаналъ отъ работата си; въ което вж мѡж да поразмыслите: първо, че онзи, който дава такъѡ заповѣдь, е Богъ на небето, и на земата: второ, че онѡ, които не пазѣтъ една такъѡ заповѣдь сѧ застрашаватъ съ смѣрть, също какъ-то сѧ е сѣдчило на окавнѣатъ онзи челоѡкъ, който, защото былъ излѣзълъ да си набере дръѡа въ сѣбѣвѣтенъ день, сѧ предалъ на смѣрть безъ никаква милость.(2) Трете, че тойзи Богъ, (който е Господъ на сичкыты, който може да повели какъто ще, безъ да има да мѡ сѧ противѣ нѣкоѡ), можеше, ако бы искалъ, да ни заповѣда отъ седемь-тѣхъ дни на седмицата шесть-тѣхъ да работимъ за него, а само

[1] Исход. гл. 20. ст. 31. [2] Числѡ гл. 10. ст. 32.